

DOMOVINA

Prilaga vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne prispevka ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gid., za pol leta 1 gid. 50 kr., za četrlet 80 kr., katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovina“ v Celji.

Državni zbor — razpuščen.

Pretekli petek je državni zbor imel zadnjo sejo in še ta dan je v gospodski zbornici naznanil grof Badeni, da je državni zbor razpuščen. S tem sta pokopana načrta zakonov o odpravi časniškega koleka in uvedanju svobodne kolportaze, katere je zadnje dni bila vsprejela zbornica poslancev. Povedati pa moramo, da so tega nekoliko krivi državni poslanci. O dotičnih dveh predlogih bi bila morala odseka poročati v 14 dneh, kakor je jima zbornica ukazala, a sta poročala še le čez dobrih sedem tednov. Zbornica ju tudi ni opominjala na njiju dolžnost. Da sta odseka pravočasno prišla s poročili, bi tudi gospodska zbornica bila imela čas, stvar rešiti. Po našem mnenju sta se dotična predloga stavila le zaradi tega, da predlagatelji stvar porabijo le za volilno agitacijo.

Finančni minister je imenoval razpuščenemu državni zbor „veliki parlament“, ker je rešil več velic in važnih stvari. Po našem mnenju se je finančni minister hotel iz državnega zbora le malo pošaliti, kajti še malo državnih zborov smo imeli, ki bi imeli tako malo vpliva, kakor zadnji. Ob njegovi lastni inicijativi se je jako malo dobrega sklenilo; če je kaj velicega dognal, je le vsled pritiska vlade in to največ prav zadnji čas, ko ga je grof Badeni vodil, kakor ga je hotel. Če so sklenene predloge dobre ali slabe, ni niti zasluga niti krivda državnega zbora, temveč dotičnih vlad.

Samo jedenkrat je državni zbor bil pokazal svojo voljo, a še tedaj je bil le nekaj razdril, a ničesar sezidal. Vrgel je Taaffejevo vlado in ž njo Taaffejevo volilno preosnovo. Kmalu potem je pa pokazal vso svojo nezmožnost. Nova koalicijska vlada mu je dala popolno svobodno roko, da

izdela novo predlogo za volilno preosnovo. Vršila so se posvetovanja mej vodjami raznih strank, stvar se je pretresavala v odseku in potem v posebnem pododseku, a iz vseh teh posvetovanj ni bilo ničesa. Ker koalicijska vlada ni imela dovolj odločnosti za vodstvo državnega zbora, je odstopila, videč, da ni kos svoji nalogi.

Ko je pozneje prišel grof Badeni in pokazal svojo železno pest, se je pa kmalu sklenila volilna preosnova, kakoršno je on hotel. Večina državnega zbora je sklenila, da je volitev poslancev v peti kuriji tajna. Ko se je pa oglasila vlada, je poslanecem takoj upadel pogum, in glasovali so, da bodo volitve volilnih mož javne. To je bil najjasnejši dokaz, kako malo svoje volje je zbornica imela.

Še več tacih vzgledov bi lahko navedli. Tako je državni zbor sklenil, da se uradnikom zboljšajo plače. Upal se pa ni skleniti, kdaj naj ta zakon stopi v veljavo, ker je vlada zahtevala, da se jej poprej dovolijo neki davki. Sedaj je vse odvisno od tega, kdaj se vladi zljubi sklenjeni zakon cesarju predložiti v potrjenje. Zgodovina torej o razpuščenem državnem zboru ne bode tako ugodno sodila, kakor je finančni minister, dasi ga bode že zaradi volilne preosnove zaznamovala.

Za Slovane je delovanje državnega zbora malo veselega prineslo. Že rodil se je pred nam z malo dobrega obetajočimi okolnostmi. Ker se je bila na Češkem sprava mej Nemci in Čehi razbila in se grof Taaffe ni upal opreti na Mladočehe, je bil sklenil bolj približati se nemškemu liberalcem. Vlada je januarja 1891. leta razpuščila državni zbor v nadi, da bo s tem Mladočehe si pridobila. Tedaj je takojšnjemu razpustu in sploh politiki svojih tovarišev ugovarjal finančni minister pl. Dunajewski, potem pa odstopil, ko

je videl, da ga ne poslušajo. To je bilo slabo znamenje za Slovane. Dunajewski je bil jedini minister, ki se je upal izreči, da se mora vlada bolj opirati na Slovanom prijazno večino. Levica ga je iz vsega srca sovražila in njegov odstop je veljal za zmago levičarjev.

Volitve se niso izvršile po volji Taaffejevi. Staročehi so popolnoma pogoreli, celo njih vodja dr. Rieger ni bil več voljen. Železni obroč desnice je bil razbit, ker se Taaffe ni hotel spraviti z Mladočehi, je moral pogajati se z levičarji. Zjedinjena levica je prišla do take veljave, kakršne že dolgo ni imela. Dne 23. decembra 1891. leta je Taaffe poklical levičarja grofa Kuenburga v ministerstvo. Tedaj se je mislilo, da so se naredile trajno dobre razmere mej konservativci, liberalci, Poljaki in vlado. Ta nenaravna zveza se pa ni obnesla. Drugo leto so se začeli hudi razpori, največ zaradi čeških stvari in pa zaradi razpusta nemško-narodnega občinskega zastopa v Libercah. V avgustu je odstopil češki deželni minister baron Pražak in v decembru grof Kuenburg. Razpor mej vlado in levico je tedaj bil najhujši. Ministerski predsednik grof Taaffe pa vsled tega ni opustil misli, da sestavi trajno večino iz konservativcev, liberalcev in Poljakov.

Skozi vso dobo razpuščenega državnega zbora se vleče kot rudeča nit prizadevanje raznih vlad, da napravijo večino iz levičarjev, Poljakov in konservativcev. Za tem je težil Taaffe, potem pa Windischgrätz in tudi grof Badeni se ni popolnoma mogel otresti te misli. Res neštivilokrat vidimo te različne življe skupno glasovati, a trdne večine pa iz njih zvariti ni bilo mogoče.

Ves čas je pa nad zbornico in vlado viselo kot preteč oblak, češko vprašanje. Večkrat je iz

LISTEK.

Iz sreče, v nesrečo.

Za poduk in kratek čas. Spisal Milovan.

Ostružnikov Peter je bil pošten in precej premožen kmet v mali gorski vasi, imel je lepo posestvo, katero še ni bilo omadeževano z nadležnimi dolgovi, kateri posebno dandanes tako grozovito tarejo naše kmetiško ljudstvo.

Njegova žena mu je bila dobra in zvesta pomočnica pri mnogovrstnih, težavnih opravilih gospodarstva, da se kratko izrazim, živela sta Peter in Neža, — tako je bilo namreč ženi ime, — v pravi zakonski sreči in zadovoljnosti.

Pa sreča je zelo spremenljiva, ki se na vadno ne mudi rada dolgo časa na enem in istem mestu, pri enem in istem človeku; komaj se nam je prikazala v polni pomladanski lepoti in komaj smo okusili njene prve sladkosti, ji že venijo lepo dišeče cvetlice ter naznanjajo njeno prerano slovo.

O vsem tem se je tudi Peter, žali le tako zgočaj prepričal. Vsa njegova sreča in zadovoljnost je zginila kakor dim, ki se privali lepega utra v gostih meglah iz ponosno proti nebu se

vzdigajočega dimnika; le malo let in Peter je bil nesrečen, da nesrečen. . . .

V tistem času je prišel, Bog si ga vedi, od kod neki, ubog razcapan človek v mično gorsko vas; njegovo glavno opravilo je bilo, sejati prepir med poprej složno med seboj živeče sosedo. S svojim namazanim jezikom je res dobil nekatere vaščane v zanke, da so se začeli pripraviti in končno pravdati s svojimi sosedi radi vsakovrstnih malenkostij; sicer je jezičnega tujca že na večih krajih splačalo, zakaj mesto, da bi dobil kako petico, pokazali so mu končno kmetje vrata, prezirajoč njegove sladke besede. Kljub temu pa še ni miroval. Šel je zopet k drugim kmetom in če so ga tudi tam vrgli črez prag, iskal si je zopet drugod svojo srečo, katero je še le vedno našel. Zakaj, čeravno se je že bilo veliko kmetov spametovalo, so vendar bili še nekateri v vasi, ki so poslušali sladke besede zapeljivca in mu podarili kako petico, tako, da je še precej dobro živel in si celo nekaj krajcarjev prihranil. In med te zaslepljene vaščane zašel je tudi Ostružnik.

I.

Bil je oblačen jesensk dan. Na nebu je sicer žarelo rumeno solnce, a njegovi onemogli žarki niso mogli predreti goste, temne oblake.

Precej hladna burja se je igrala po drevju z rumenim listjem ter ga je raznašala na vse strani. Tudi sadje, katero je še počivalo na vejah, ni bilo varno pred njo; zaporedoma so capale hruške in jabolka na tla.

Ljudje so se že pridno sukali po raznovrstnih gospodarskih opravilih. Tudi Peter je danes rano vstal, ker se je namenil pšenico sejati. Njegova žena pa seveda tudi ni dalje strpela v postelji, ampak je hitro za možem zapustila mehko ležišče. Komaj je kazala velika lesena ura šest, so že stali dobro zabeljeni žganci na mizi in zakonska sta jih prav pridno zavživala.

„Danes si pa presneto dobre žgance napravila Neža, tako grejo po goltancu kakor olje, saj pravim, če je dosti slanine pri hiši, je le kaj vredno . . .“ spregovoril je Peter, hvaleč svojo ženo kot spretno kuharico.

„Da, jaz že znam kaj napraviti, če le imam kaj v roke vzeti, zato pa le veliko pšenice nasejva, da bode dovolj prostora za korenje, zakaj če tega ni, tudi svinj ne moreva rediti, in kaj pravim, če ne bova redila svinj, se ne bova mogla tako mastiti z zabeljenimi žganci,“ de nato žena, ki ji je dopadla moževa pohvala.

tega oblaka grmelo in treskalo. Nič ni pomagalo, da je Taaffe dne 12. marca 1893. leta proglasil izjemno stanje v Pragi. Windischgrätz je pozneje celo tajil obstanek češkega vprašanja, a grof Badeni je pa naposled priznal, da se nahaja češko vprašanje in celo obljubil, da se temu vprašanju ne bode izogibal, temveč se lotil rešitve njegove.

Čehi so torej na konci državnozbornske poslovne dobe bili postali jako važen činitelj, dočim je zjedinjena levica, ki je sprva bila tako mogočna, prišla ob vso veljavo in jela razpadati.

Sedanji državni zbor je služil štirim vladam. Ko se je sešel, je bil na krmilu grof Taaffe, za njim je prišel Windischgrätz, potem Kielmansegg in Badeni. Predsednika je imel dva: Smolko in barona Clumeckega. Poseben njegov znak je pa, da je pokopal celo vrsto znanih politikov, kateri so nekateri se že umaknili političnemu življenju, drugi se pa sedaj umaknejo, ki je državnemu zboru potekla doba. Omenimo le grofa Hohenwarta, grofa Coroninija, pl. Plenerja, barona Chlumeckega, Suessa, viteza Madejskega, Smolko, Šukljeja, vsi ti sloveči možje so sedaj politično mrtvi. Skoro vsi imajo bolj ali manje slavno preteklost za seboj.

Mej najznamenitejša dela razpuščenega državnega zbora je šteti volilno, davčno in pravosodno preosnovo in domovinski zakon. Urejenje valute, ki je tudi njega delo, je le bolj teoretične vrednosti, kajti kdaj dobimo dejanski zlato veljavo, tega nikdo ne ve.

Najvažnejša pridobitev Slovencev je celjska dvojezična gimnazija. Pa še za to je bilo treba hudega boja. Ta stvar je dovolj jasno pokazala, kako malenkostno je vse življenje v Avstriji. K končni rešitvi narodnega vprašanja se poslednjih šest let nismo došli približali. Posebno državni zbor te stvari ni pospešil. „Veliki parlament“ ni imel smisla za taka velika vprašanja. Zato pa sklepamo ta članek z željo, da bi novi državni zbor bil boljši, imel več delavne zmožnosti in bolje poznal potrebe avstrijskih narodov.

Državnozbornske volitve — razpisane.

Jedva so se zaprla vrata staremu državnemu zboru, že so se v vseh kronovinah razpisale nove volitve. Vladi se silno mudi, kajti dne 27. marca se snide že novi državni zbor.

Odločeno je torej le malo časa za agitacijo, zatorej je treba, da štajerski slovenski rodoljubi takoj gredo na delo. Posebno je treba za časa gledati, da v imenikih volilcev ne bo izpuščen kak volilec naše stranke. Kakor čujemo, so se zapisniki volilcev pete kurije jako površno sestavljali. Posebno v občinah, v katerih imajo naši nasprotniki večino v rokah, ukaz vlade, ki se je bil v tem oziru izdal pred nekaterimi meseci so tako izveli, da več našincev ne dobi volilne pravice, ako se za časa za to ne pobrigajo.

„Saj je res, letos obsejem celo tisto dolgo njivo za pašnikom, s pšenico, na to malo pa bom sejal ječmen in pod njega tudi korenje, saj pravim, moram tudi nekaj denarjev dobiti, marsičesar bo v jeseni potreba, korenje pa tako lahko oddam, tisti vaški zapeljivec me že vedno naganja, da bi oddal Tomažiču tisto majhno njivo korenja. . . .“

„O bodi pameten, mož, pusti vendar v miru tega vaškega zapeljivca, koliko prepira je že vsejal ta malopridnež, da bi ga. . . .“

„Kaj pa se huduješ Neža, je pač zastoj tvoje klepetanje, saj nisem tako neumen, ne boj, ne boj se.“

„Da te, ravno to skušnjavo smo še potrebovali v našo vas, ko bi ga ne bil veter prinesel k nam, bi bila Mirka in Svetec še sedaj na posestvu in ne bi jima trebalo prosjačiti okrog.“ hudovala se je žena, pa Peter je ni več poslušal, vstal je hitro ko se je najedel, naredil velik križ, obesil širokokrajčni klobuk na stran glave ter odšel v shrambo, kjer je bilo skrbno shranjeno poljsko orodje; vzel je vile in nekaj drugega poljskega orodja ter se odpravil na njivo. Pozabiti seveda tudi ni smel svoje zveste spremlevalke, lepo okovane lesene pipe, katero je kupil na sv. Jurja na nekem semnju.

Južnoštajerski Slovenci se tudi ne smemo na politična oblastva preveč zanašati, da bi skrbela, da se bode vse pravilno in nepristranski vršilo. Socijalni demokratje že mesece in mesece po listih in shodih pozivljajo sodruge, naj reklamujejo svojo volilno pravico. Na Dunaju so šli njih agitatorji od hiše do hiše, da so poizvedeli za svoje pristaše in so potem pregledali, če so jih vsprejeli včasne imenike volilcev. S kako marljivostjo so delali, vidi se iz tega, da so njih listi vedeli točno povedati število, koliko njih somišljenikov se je iz imenika volilcev izpustilo, kar nekaj pomenja na velikem Dunaju.

Naša slovenska stranka, moramo reči, da je v tem oziru nekoliko zamudila. Sploh moramo priznati, da pri nas se še ne razumemo na volilno agitacijo v veliki meri, kakeršna je potrebna v državah z občno volilno pravico.

Tudi se novi kuriji pripisuje premalo pomena. Občno se toži, da ima kmetsko prebivalstvo v državnem zboru premalo zastopnikov. To se bode nekoliko premenilo, ako v peti kuriji zmagajo največ možje, ki bodo vzajemno postopali z zastopniki kmetijskih občin. Na Dolenjem Štajerskem zastopa interese kmetijskih občin gotovo narodna stranka in zato je v interesu kmetijskega prebivalstva, da bode voljen mož te stranke tudi v občnem volilnem razredu.

Letošnje volitve so za nas štajerske Slovence posebno važne. Pred vsem boj za celjsko dvojezično gimnazijo še ni končan. Minister baron Gautsch se je izrekel, da je obstanek tej gimnaziji za letos zagotovljen, potem da pride zopet v državni zbor. Treba je torej da imamo v državnem zboru možje, ki bodo v tem oziru znali braniti naše pravice. Da je obstanek te gimnazije potreben, potrdil ni nikdo drugi, kakor sedanji pravosodni minister grof Gleispach sam. O tem možu se ne more trditi, da je nam Slovincem preveč naklonjen. Zato pa moramo njegovim besedam pripisovati posebno veljavo. Pritoževal se je, da nima na razpolago slovenskih uradnikov. Priznal je, da je želeli, naj bi tudi na Štajerskem uradniki tako dobro znali slovenski, kakor znajo na Kranjskem. Torej sam minister je priznal, da pri nas sodniški uradniki ne znajo toliko slovenščine, kolikor bi bilo želeli, torej toliko, kolikor zahteva vestno izpolnjevanje njih službe.

Kaj je pa povod pomankljivemu znanju slovenščine pri uradnikih. Nič drugega, da še nimamo slovenskih gimnazij. Učenci, ki se bodo na gimnaziji učili več predmetov v slovenščini, bodo gotovo znali tudi slovenski uradovati.

Deželni zbor štajerski se je sam v svojem času izrekel za neko resolucijo, ki je bila sicer naperjena proti celjski dvojezični gimnaziji, a je zahteval naj se srednje šole na Dolenjem Štajerskem tako uravnajo, da bodo učenci, ki je dovrše, večji obeh deželnih jezikov. Ko bi se to bilo izvršilo, bi se nam za dvojezično gimnazijo v Celju ne bilo treba boriti, ker bi bile srednje

šole na Dolenjem Štajerskem ravno tako urejene, kakor je dvojezična gimnazija v Celju. Toda nemškimi poslancem ni bilo na tem, da se taka uredba izvede, temveč hoteli so le preprečiti, da se slovenskim željam glede osnove celjske dvojezične gimnazije ne ustreže. Kako malo so resno mislili, se najbolje vidi iz tega, da se za dotično resolucijo več ne zmenijo.

Štajerski Slovenci imamo pa tudi še več drugih teženj. Tako naše narodne koristi zahtevajo, da se loči deželno in okrajno nadzorstvo ljudskih šol. Če se je to zgodilo glede okrajnega nadzorstva na Kranjskem, zakaj se ne zgodi na Štajerskem? Na Štajerskem je tretjina prebivalstva slovenska, torej nam gre vendar toliko pravice, kakor kranjskim Nemcem, ki jih je le 5% v deželi.

Novi državni zbor se bode pečal tudi z važnimi narodno-gospodarskimi vprašanji. Omeniti sta pred vsem dve taki vprašanji: vpeljava kmetijskih zadrug in pa obnovljenje pogodbe z Ogersko. Obe ti dve stvari se dotikate življenjskih koristij našega kmetijskega stanu. Že minister grof Falkenhayn je bil predložil zakon o kmetijskih zadrugah, pozneje je pa minister grof Ledebur ta predlog zamenil z drugim. Oba sta pa ostala nerešena, ker je v stari zbornici vladal še prevelik upliv velicega kapitala, ki nasprotuje vsemu, kar bi bilo kmetom v korist. V novem državnem zboru bode nekoliko drugače. V zbor pride 72 poslancev iz pete kurije, o katerih je upati, da velicega kapitala ne bodo podpirali, pa tudi v kmetijski in mestni kuriji se je nadejati ugodnih sprememb, z židovsko liberalno stranko se temeljito pometa. Upati je torej, da novi državni zbor kaj več stori za kmeta.

Pri obnovljenji pogodbe z Ogersko bode hud boj mej obema državnima polovicama. Dosedanje pogodbe so bile le Ogrum v korist. Ne le, da so Ogrji donašali k skupnim državnim stroškom samo 30%, temveč tudi carinska in trgovinska pogodba je bila njim ugodno prikrojena. Vzlic pogodbi so Madjari znali zabranjevati avstrijskim izdelkom in pridelkom pot na Ogersko, dočim sta se ogerska moka in žito v naši državni polovici prodajala, kakor je bilo Ogrum le ljubo. Celo prepovedovalo se je po Češkem preiskovati moko ogerskih parnih mlinov.

Da se doseže ugodnejša pogodba, je treba odločnega državnega zbora, ki se ne bode dal Madjarom ustrahovati in se ne bode bal, če se tudi obnovljenje pogodbe razbije, zato je pa treba, da si izberemo možje v polnem pomenu besede v državni zbor, možje, ki se ne ustrašijo vsake sape.

Celjske novice.

(Shod zaupnih mož) sklicuje „Slov. pol. društvo“ na dan 4. februarja t. l. ob 3. uri popoldne v Celje. Zborovalo se bode v „Narodnem domu“. Razgovor je glede kandidatov za

„Tak le o pravem času priskrbi kosilo, Neža in živino opravi!“ naročil je pri odhodu Peter svoji ženi.

„Bom,“ pritrdila mu je ta nekako zamišljeno, zakaj zapeljivec in možve besede jej niso šle več iz glave; kakor nehote je sklenila roke k molitvi ter je pomolila za svojega moža, da bi mu Bog dal pameti, da bi se ne pajdašil z zapeljivcem. O uboga žena, slutila si pač, slutila grozno nesrečo, ki preti tebi in možu tvojemu!

Na njivo prišedši, začne Peter prav pridno gnoj razmetavati, katerega je prejšnji dan na vozil tja, zakaj skrben gospodar je bil in vse pripravil, da bi oratar kedar pride, takoj lahko začel orati. Že je precej čutil vročino, katero mu je dajalo delo kljub mrzlej sapi. Preneha nekoliko, da bi se oddahnil ter z nova nabasal svojo ljubo pipo, ki mu ni hotela več služiti. Ni še prav končal prevažnega dela, ko zagleda v daljavi človeka, ki maha ravno proti njemu.

„Kdo mora to neki biti,“ misli si sam pri sebi. Nu, dolgo mu ni bilo treba premišljevat, zakaj hitro je spoznal v približajočem se tujcu vaškega zapeljivca.

Že od daleč se je režal Petru ter kazal svoje ne ravno preveč čedne in vabljive zobe, katerih sicer ni pošteno pokril.

„Dobro jutro Bog daj in pa sreče obilo, kaj pa boš sejal tukaj?“ pozdravi zapeljivec Petra.

„Nu, Bog daj, nekaj pšenice bi rad nasejal pravim, pa saj Bog ve, kako bo kaj prihodnje leto, bojim se že sejati, ker vse tako slabo rodi. . . .“

„Res je res, presneto slabi časi so zdaj, pa ti si še, ko ti ničesar ne manjka, primaruha, če bi bil jaz na tvojem mestu. . . .“

„Pa stopi tu sem, jaz ti že prepustim prostor!“

„Ne, ne, Peter, jaz le menim, ko bi jaz imel tvojo kmetijo. — —“

„Tedaj bi še kaj bilo, krčmarji bi se veselili, a drugega bi pa ne bilo posebnega, dolgo bi ne gospodaril!“

„Peter, ne brij norcev, ziniva raje kakšno pametno, saj nisva več, čuj he Petrač!“

„Nu, le začni s pametno, pa bo dobro!“

„Peter, veš kaj, jaz sem hodil včeraj slučajno mimo tvojega travnika, veš tam mimo loškega, katerega si mi v nedeljo kazal in tudi mejnike si mi kazal, ni res?“

Ko torej korakam po potu za travnikom dalje in premišlujem vsakdanje nadloge, pripelje Orehov Jaka poln voz stelje iz gošče; dospel do travnika, fant ne premišljuje dolgo; ampak

celjsko mestno skupino, celjsko-breško kmeto skupino in pa peto kurijo. Po potrebi skliče „Slovensko društvo“ še tudi drugi zaupnih mož v Maribor, koder se bode pogovarjalo glede kandidatov za mariborski in pa ptujski volilni okraj.

(Volilcem pete kurije.) Volici pete kurije so vsi moški, ki so spolnili 24. leto in bivajo že šest mesecev v dotičnem kraju, naj plačujejo kaj davka ali ne. Sedaj, ko so razpisane volitve, naj se vsakdo sam oglasi pri županstvu, da ga vpiše v imenik volilcev, ako še ni vpisan. Zapisnik leži pri županstvih od dne 23. t. m. in je 8 dni časa za reklamiranje.

(Razpisane volitve.) Razpisane so volitve v vseh avstrijskih kronovinah. Na Štajerskem voli peta kurija dne 12. marca, kmetске občine dne 17. mesto dne 20., trgovski zbornici dne 22. in veleposestvo dne 23. marca; na Kranjskem voli peta kurija dne 10. marca, kmetске občine dne 15., mesta dne 18. in veleposestvo dne 20. marca; na Koroškem voli peta kurija dne 9., kmetске občine dne 15., mesta dne 17., in trgovinska zbornica dne 18. marca; na Goriškem in v Istri voli peta kurija dne 10., kmetске občine dne 16., mesta dne 18., trgovski zbornici dne 20. in veleposestvo dne 22. marca; v Trstu voli peta kurija dne 8., prvi razred dne 13., drugi razred dne 15., tretji razred dne 18. in trgovska zbornica dne 22. marca t. l.

(Poročil se je) v soboto dne 23. t. m. g. profesor Anton Kosi z gospodično Malči Kukovič, hčerjo narodnjaka davčnega kontrolorja A. Kukoviča v Celji.

(„Celjski Sokol“) priredi letošnjo pustno maškarado na pustno nedeljo dne 28. svečana t. l. Slavno občinstvo opozarjamo že sedaj na to priljubljeno maškarado, ktera se bode vršila letos prvokrat v krasni veliki dvorani „Narodnega doma“ ter pričakujemo, da bode zaradi tega nadkrilil obisk zlasti iz dežele vse dosedajšnje. Pri maškaradi sviral bode večji oddelek c. in kr. vojaške godbe 27. pešpolka iz Ljubljane. Letošnji maškaradi nismo dali posebne značaja z ozirom na to, ker bi se morala že itak krasna dvorana v „Narodnem domu“ potem v tem smislu ozaljšati, kar bi bilo vendar za letos povsem nepotrebno. Podrobnosti naznani bodemo, kakor hitro bodo dodelane vabila, za ktere je izdelal brat S. Magolič prav ukusen načrt. Kdor bi še maškarade rad udeležil in bi iz tega ali onega vzroka po pomoti ne dobil vabila, naj se oglasi za isto pri društvenem tajniku g. Fran Joštu v posojilnici.

(„Katoliško podporno društvo v Celji“) naznanja opetovano, da se srečkanje efektne loterije, vrši še le letos dne 26. decembra. To naj bode odgovor vsim cenjenim prašalcem, ki se obračajo do našega uredništva.

(Bodimo previdni!) Slučajno mi je prišla zadnja številka „Südst. Post“ v roke. Med dnevnimi novicami zagledam tudi neki članek z na-

slovom „Vermählung“. Ko ga preberem, me ograbi nevolja, češ, kaj spaka, ali je mogoče, da o. pira naš list svoje predale celo naznanilom o porokah naših najbolj zagrizjenih nasprotnikov, kakor so dr. Kamniker, Orozel e tutti quanti! Kakšen namen je moral imeti dopisnik s tem naznanilom, mi je skoro nerazumljivo! Ali je hotel speljati urednike na led ali pa slepiti cenjene bralce njegovega lista, češ, imena donijo in zvonijo slovenski, gotovo morajo biti to sami odločni narodnjaki, in mati Slovenija je zopet bogatejša za eno rodoljubno obitelj. Toda varaš se. Vse drugo so, nego Slovenci po svojem mišljenju, če tudi so po svojem rojstvu, kar kažejo imena. Naši nasprotniki so, kar kaže pač najbolj to, da je bil dr. Kamniker pri ustanovitvi zloglasne „Südmärkortsgruppe Neuhaus & Umgebung“ glavni kolovodja, in da se cela Orozel-ova obitelj prav pridno trudi, to nam nasprotno društvo širiti in njegov podli namen pospeševati. Če se taki ljudje med seboj pariyo, naj se to po našem listu urbi et orbi razglašuje! Ali je imel dopisnik morda še kak podležji namen, nočem raziskavati. Vsekako pa smem reči, dopisnik ne more biti pravi Slovenec, pa tudi ne pravi Nемеc, ter mu svetujem, četudi ga ne poznam, naj nikar ne jemlje peresa v roke, če ne ve pošiljati „Südst. Post“ tečnejše hrane.

(Pred svojim pragom pometajte.) Ko je zadnjič poslanec dr. Gregorec govoril v državnem zboru o pravosodnih razmerah na Slovenskem in se pri tej priliki lotil nekaterih strankarskih nemških sodnikov, so ga naši Nemci in nemčurji hitro napadali kot ovaduha in denuncijanta. V tisti seji poslanske zbornice napadel pa je poslanec dr. Foregger državnega pravdnika g. dr. Galléta in na vprašanje, zakaj ga napada, odgovoril je: Ker je Slovenec Druzega mu ni mogel ničesar očitati, ker bolj nepristranskega in objektivnejšega uradnika sploh ni kmalo najti, kakor je dr. Gallé. Dr. Galléta, ne bodeš našel pri nobenem društvu, pri nobeni narodni slavnosti, pri nobeni volitvi. Kako pa se nekateri nemški uradniki obnašajo? Povsod tudi pri političnih akcijah nosijo prvi zvonec in govorijo prvo besedo. Nekateri višji sodniški uradniki v Celji nastopili so pri volitvah tudi že kot agitatorji ter podrejene jim nižje uradnike (kanceliste itd.) silili k volitvi. Marsikateri teh nižjih uradnikov je volil proti svoji volji in proti svojemu prepričanju, a morali so se sodniškim agitatorjem ukloniti. Sploh bi se dalo o naših nemških sodnikih še marsikaj povedati, a državni pravdnik dr. Gallé je prenepristransk, da bi vse pustil na svet, kar bi radi povedali.

(Slovenstvo pri okrožnem sodišču.) Pravosodni minister grof Gleispach govoril je v državnem zboru tudi o „slovenstvu“ pri celjskem okrožnem sodišču. Ne vemo ali je hotel napraviti slab dovtip ali pa so mu naše razmere res popolnoma neznane. Eno kc drugo je dosti žalostno. Trdil je, da je na okrožnem sodišču dosti

slovenskih uradnikov, in naštel med drugimi sledeča imena: Dr. Zhuber, Ulčar, Rattek, Balogh, Srebotnik, Kolarič itd. Imena so slovenska, a možje in njih prepričanje? in kot taki gotovo naši politični prijatelji? Strmeti moramo, da se minister upa takšne „šale“ delati v resnih stvareh. Mož je liberalec starega kopita à la Schmerling, Waser itd., ki so bili naši najhujši nasprotniki. Treba bo, da mu naši poslanci posvetijo svojo posebno pozornost in če ne gre drugače — nasprotstvo.

(Imenovanje) Svetniški tajnik pri okrožnem sodišču v Celji g. dr. Amon Schuber pl. Okrog je dobil naslov sodnega svetnika.

(Volitev Stallnerja pred državnim sodiščem.) Zoper imenik volilcev v mestu Celju za zadnjo volitev v deželni zbor in zoper način volitve vložili so dr. Ivan Dečko v Celji in drugovi pritožbo na državno sodišče na Dunaju. Obravnava je bila vsled te pritožbe odredjena na 21. t. m., ter je sodba, ki jo je državno sodišče izreklo za bodoče volitve v deželni zbor odločilnega pomena. Državno sodišče je spoznalo namreč, da imajo ženske sicer volilno pravico za deželni zbor, da pa morajo voliti osebno. Krčenje postavbe da je toraj bilo, da so za omožene ženske volili zakonski možje, za neomožene ženske pa pooblaščenci. Vsi ti glasovi, katerih se je oddalo za Stallnerja skup do 55, so toraj neveljavni. Nadalje je nepostavno, da so vpisali v volilni imenik dediči umrlih volilcev in pa trgovske tvrdke, kajti volilna pravica je strogo osebna, pristoječa edino fizični osebi. — Glasovi dedičev in tvrdk, ki so se oddali za Stallnerja, skup 11 so torej tudi neveljavni. Vsled pritožbe dr. Dečka izreklo je konečno državno sodišče, da so nemški Celjani nič manj kot 66 neveljavnih glasov Stallnerju „prišuntali“.

Spodnje-štajerske novice.

(Deželni zbor štajerski) pričel je v torek dne 26. t. m. zopet svoje delovanje. Tokrat bil je navzoč tudi naš poslanec dr. Jurtela, ki je bil zadnjič bolan. V zbornici je vse nekako poparjeno. Poslanec Walz zahteval je, da se takoj voli deželni odbor, da se prepriča, da ni res, kar kroži po časopisju, da pride tudi jeden slovenskih poslancev v deželni odbor. Deželni glavar grof Wurmbbrand pravi, da ne bode djal volitve še na prihodnji dnevni red, ker se morajo poslanci med seboj pogovoriti. Velika razburjenost med poslanci in občinstvom. — To je zopet dokaz, da Slovenci ne spadamo v Gradec in gotovo se bodo naši poslanci še v tem prepričali prej ali pozneje. — Bilo je razdeljenih še nekaj predlog in poslanec Robič je stavil predlog glede reguliranja Pesnice. Na to se seja zaključiti. Prihodnja seja v petek.

(Duhovniške spremembe.) Provizorjem v Podgorje imenovan je č. g. Franc Pečnik, kaplan

hitro zapelje iz ceste na tvoj travnik in po njem dalje proti domu. Nekako na sredini travnika me dojde, a ne zmeni se za me, saj rečem, taki le so ti mladi ljudje; mislijo, da so sami na svetu, starci pa smo njihovi služabniki, bojo že tudi prišli v naša leta in greben jim bo odpadel. In mislil sem si, ker me ti šleva ne pozdraviš, bom te pa jaz.

„Od kod pa, od kod pripelješ tako lepo steljo Jaka,“ nagovorim že nekoliko korakov oddaljenega fanta, ki je ponosno sukal bič v svojih okornih pa močnih rokah.

„Iz travnika gotovo ne, toliko pa že lahko veš, čeravno si vaški zapeljivec. . .“

„Ne, ne, pa povej mi ali imate z Ostružnikom besedo, da smeš voziti po njegovem travniku?“

„Kaj pa to tebe briga, ti suha miga, glej da molčiš, če smem voziti ali ne, vprašal ne bom tebe pa tudi ne Ostružnika, če mu ni prav pa se naj oglasi, pomagalo mu ne bo nič, tebe, beba pregrešna, pa zalučim. . .“

„Dobro, povem mu, kako ošabno postopaš proti njemu,“ kričal sem za njim, a fant me ni več slišal, ampak pokal je ošabno z bičem, ter začel žvižgati.

„Lej ga, Peter, kaj porečeš k temu? Boš li pustil, da se bodo sosedje s teboj norčevali, češ, ti jim ne moreš zabraniti vožnje po svojem travniku? Si mu mar dovolil voziti po travniku?“

„Ne, sprva sem ga sicer opominjal, da naj po svoji zemlji vozi, pa ker ni hotel nič slišati, sem ga pustil, češ, bolje je pest zemlje zgubiti kakor pa v sovraštvo priti, katero nikjer nič dobrega ne učini.“

„O ti neumnež ti, Peter, Petrač, da ti povem, ko bi bil jaz na tvojem mestu, pa bi se ne vozilo po moji zemlji. Peter ne bodi nespamet, če te noče sosed ubogati, pa pojdi k sodniku, zakaj pa so ti ljudje na svetu.“

„Zato da uboge kmete derejo in jim krvavo prisluženi denar jemljejo. Le pojdi, le pojdi mi s takimi čenčami, jaz raje pustim pest zemlje, kakor pa, da bi naredil sovraštvo in redil tiste lačne gospode.“

„O ti, Peter, ne veš kako je to lahko; opravil boš vse brez sovraštva in brez plačila. Sodniki niso tako hudi ljudje, kakor jih ti obrekuješ, da ti povem, oni le od tistega plačilo jemljejo, ki je kriv. Tebi ne bo treba krajcarja plačati in povem ti, za vsako leto boš dobil od sosedu lepo svoto denarja za odškodnino, me razumeš Petrač, le prav morava zadeti: Peter,

mene se drži in čez štirinajst dnij dobiš denarja da bo veselje.“

„Hodi ktereга drugega slepiti, mene ne,“ odgovori mu Peter z nekako spremenjenim glasom, na katerem je zapeljivec hitro spoznal, da je zadel na pravo struno, zato pa ni jenjal, ampak se je dalje sladkal Petru ter mu obetal sreče, tako, da mu je ta končno obljubil, da pride prihodnji dan v krčmo k Zorniku, kjer se hočeta natančneje pomeniti.

„He, Peter, to boš ti videl, kako jih bova našgala, samo pamet je treba imeti na pravem koncu.“ djal je zapeljivec ter je zginal sam s seboj zadovoljen po cesti za njivo.

Peter je še dolgo časa stal na njivi ter premišljeval zapeljivčeve besede. Denar, denar, ta mu je vedno šel po glavi. Pa je li tudi mogoče, da ni treba meni nič plačati, pa kaj ko bi ta človek tudi mene zapeljal, e saj ni mogoče, saj se bi jaz za pravično stvar potegnil, — a sovraštvo bo in kaj poreče žena, moja žena? — Take mučne misli so ga preletavale in v njegovem srcu sta se borila dva nasprotnika, ali bi — ali ne. Kteri bode neki zmagal?! Bodemo videli?

v Braslovčih. Nastavljena kaplanom sta zopet provizorja č. g. Jakob Cinglak v Št. Lovrencu na Dravskem polju in pa Jakob Kranjc na Vransko.

(Imenovanja.) Okr. glavarjem za Ljutomer imenovan je ondotni voditelj glavarstva J. pl. Supanchich. — Vodjem okrajnega glavarstva v Brežicah pa c. kr. okr. komisar Julius pl. Vistorini iz Ptuja.

(Katoliško slovensko bralno društvo za Teharje in okolico) predložilo je vladi svoja pravila, katera jih je tudi že potrdila. Osnovni zbor tega prekristnega društva vršil se bo v kratkem, kar se bo posebej naznanilo.

(Iz Šmartna v Rož. dol.) Ljudje, posebno v naši lepi Rožni dolini mnogo tožujejo o slabih časih. Nekateremu kmetu se v resnici tako hudo godi, da komaj davke plačuje, in dostikrat ne ve, od kod vinarja dobiti za raznovrstne vsakdanje potrebe. In vendar leži ravno v naši fari še veliko zakladov v zemlji zakopanih, kateri čakajo, da bi jih kdo izkopal, in obrnil v prid ljudstva. Jeden taci zakladov se da prav lahko izkopati po naših gričih, pašnikih, travnikih, poleg cest, za potmi, in ta zaklad je — žlahtno sadje — naj se vživa surovo ali posušeno, za dom ali za prodaj, naj bo iz njega združen jabolčnik ali hruševac. Korist, koju inamo od sadnega drevja, je jako velika, in po pravici se moramo čuditi, da se pri nas še nekateri tako malo brigajo. — Ne samo, da vsako drevo, posebno pa sadno, kadar je v cvetju, kinča zelo naše kraje, temveč tudi zemljo v kateri stoji, boljša. Vsako leto pada listje, segnije in zemljo gnoji, pa tudi zeleno listje se iz zraka toliko potrebnega živeža nasrka, in po svojih znotranjih žilicah pelja v zemljo. Koliko gričev je v naši Rožni dolini, kateri imajo zelo lepo in ugodno lego za sadno drevje, a rodijo le ničvredno grmovje. Koliko prostora je še poleg naših cest in potov, kjer bi lahko stalo veliko sadnih dreves in rodile žlahten sad, tujcem v veselje, kmetu pa v poboljšanje slabih časov. Ko bi se kmetje sadjereje prav poprijeli, bi marsikateri med njimi še lahko mnogo več pripravil — brez velikih skrbi in brez težavnega dela. Kmetje, ravnajte se po izreku: „Vse poskusite, kar je dobrega se poprimite!“

(Vabilo) k koncertu, katerega priredi društvo „Kmetovalec“ in se vrši v Žalci, v nedeljo dne 31. januarja t. l., v prostorih gosp. Širca št. 42. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Vspored: 1. „Hej veselo“, djačka pjesma; udarjajo tamburaši. 2. „Hrvatska domovina“; udarjajo tamburaši. 3. „Detetu“, vgl. P. H. Sattner; mešani čveterospev. 4. Gledališka predstava „Bob iz Kranja“. 5. „Nazaj v planinski raj“, Ipavio; mešani čveterospev. 6. „Sretan imendan“; mazurka; udarjajo tamburaši. 7. „Karišik“, hrv. nar. popjv.; udarjajo tamburaši. Slednjič prosta zabava v gostilni gospe Hausenbichler. Čisti dobiček porabi se za knjižnico zgoraj imenovanega društva, toraj se preplačila hvaležno sprejemajo. Vstopnina: Sedeži prve 3 vrste po 60 kr., druge 4 vrste po 40 kr., naslednje po 30 kr., stojišča po 15 kr. Dijaki polovico. Vstopnice se dobivajo v soboto in nedeljo pri g. Hausenbichler in isti večer od 5. ure naprej pri blagajni.

(V Grižah) imelo je kmet. bralno društvo dne 24. t. m. občni zbor v društvenih prostorih. Na dnevnem redu je bila 1. volitev novega odbora in 2. vpisovanje novih udov. Ob 3. uri popoldne otvoril je gosp. predsednik J. Janežič zborovanje. V novi odbor volijo se: Predsednikom, gospod Alojzij Šuler; namestnikom, č. gosp. Matija Arzenšek; denarničarjem, g. V. Naprudnik in namestnikom, g. Ernest Širca; tajnikom, g. Rajko Vrečer in namestnikom, č. gosp. Ulčnik Martin; knjižničarjem, g. J. Škrabar in oskrbnikom, Veligošek Anton in namestnika g. Pikl Jurij in Pikl Štefan. Za leto 1897. pristopilo je društvu 25 udov. Žalostno je, da se je vas kmetov udeležilo tako pičlo število zborovanja. Želeti bi bilo večjega zanimanja. Pričakujemo vas torej dne 14. svečana t. l. Na ta dan sklenil je občni zbor sklicati zborovanje, ob katerem se bo podučevalo o sadje, vino- in živinoreji. Vabila se razpošiljajo prihodnji teden. Na veselo svidenje!

(Vabilo) na koncert in ples, koja priredi „Pevsko-tamburaški spolek“ dne 2. svečana 1897, v prostorih gosp. Karola Vrečarja v Vojniku. Začetek ob 6. uri zvečer. Vstopnina: 1 krono za osebo. (Čisti dohodek je namenjen šolski mladini.) Pri plesu svira šmarska godba.

(Iz „Gorenjesavinjske posojilnice.“) Nekatera naših posojilnic je že pretresovala vprašanje, bi res ne kazalo pristopiti k naši „Centralni posojilnici slovenski“, katera ima gotovo lep in prav idejalen namen in pomen in katera bi lahko postala močno sredotočje slovenskega posojilništva. Glede na to so naši možje vedno priznava i potrebo te centrale. Kako koristno bi pač bilo za slovensko posojilništvo, ko bi imelo denarno močno centralo, v katero bi se vlagalo, a ko bi kateri društvenici v gotovih časih domačih vlog nedostajalo, da bi si jih za nekaj časa zamogla proti primernim ugodnostim izposoditi pri centrali. Potrebo tega spoznamo mi tudi tem bolj ravno letos, ko je slaba letina.

(Posojilnica na Ljubnem v Sav. dolini) kupila je lansko leto v trgu hišo in sêlo, ki je najlepše in najpristopniše v tem trgu, ter namerava tamkaj si zgraditi lastni „društveni dom“.

(„Bralno društvo na Ljubnem“) bo imelo prihodnjo nedeljo, t. j. 31. januarja t. l. ob 3. uri popoldne v krčmi Jožefa Benda svoj občni zbor s sledečim vspevom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Pregled društvenega računa za l. 1896. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti. Po zborovanju bo petje in prosta zabava.

(Iz Savinjske doline) je zadnja št. „Domovine“ navedla nekaj krajev, ki imajo še zmirom le nemški poštni pečat. Čudno to v „zavednej“ Savinjske dolini! Med one kraje pa spada tudi od pamtiveka — Vransko. Za trg, ki je sicer naroden, ima oguljen pečat jedino z napisom „Franz“, bi bil uže davno skrajni čas, da se ta „spaka“ odpravi. Doslej je bilo temu zlu sama pravcata nebrižnost uzrok. Zdramate se — Vprašanje!

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Šmarje in Rogateo) praznovala je v nedeljo 24. t. m. svoj deseti veliki zbor. Zborovalcev zbralo se je prav mnogo, tako, da je bila velika dvorana g. Jagodica natlačeno polna. Glavno družbo zastopal je gosp. Dragotin Hribar iz Celja, kateri je zbranim gostom na kratko narisal pomen in delovanje te prekristne družbe. Po zborovanju pričel se je koncert in pohvalno moramo omenjati tako cenjenih pevk in pevcev iz Šent Jurja ob j. ž. kakor tudi domače godce. Desetletnica te podružnice vršila se je dostojno in tudi prispevki so povoljni.

(„Bralno društvo v Sevnici“) priredi dne 31. januarja 1897 v gostilni g. Ant. Fabianija gledališko predstavo: 1. „Kteri bo“, izvorna veseloigra v dveh dejanjih. 2. „Brati ne zna“, šaloigra v enem dejanji. Po gledaliških predstavah bo prosta zabava.

(Na Humu pri Ormoži) so v krajni šolski svet izvoljeni: g. Martin Ivanuša, načelnikom; g. Martin Žibrad, njegovim namestnikom. Odborniki so: gg. Franc Pavlinič, Ivan Puklavec, Ivan Masten in Matjaš Masten.

(Učiteljsko društvo ormoškega okraja) si je izvolilo sledeči odbor: g. Anton Porekar, načelnik; g. Adolf Rosina, tajnik; gg. Janko Košar in Miha Vauhnik, odbornika.

(Narodna čitalnica v Ptuj) ima v smislu § 13 pravil, svoj občni zbor dne 2. svečana 1897 ob 2. oziroma 3. uri popoldne s sledečim vspevom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo tajnika, blagajnika in računskih preglednikov. 3. Volitev predsednika, odbornikov in računskih preglednikov. 4. Slučajnosti.

(Občno bojno društvo v Ptuj) priredi dne 2. svečana 1897 v hotelu Voisk, društven večer, združen s tombolo z mnogimi lepimi dobitki in plesom. Začetek ob 7. uri. Vstopnina za društvenike 20 kr., rodbina prosta, za nedruštvenike 30 kr., rodbina (3 osebe) 60 kr. Društveniki, kakor tudi prijatelji in dobrotniki društva vabijo se najljubneje k mnogobrojnem obisku. Odbor.

(„Slovensko pevsko društvo v Ptuj“) nannanja z ozirom na mesca avgusta 1896 objavljeni „Poziv slovenskim skladateljem“ sledeči vspeh. Došlo je v tekmovanje od 21 skladateljev 48 skladb in sicer 29 moških, 18 mešanih zborov

in 1 samospev s spremljevanjem glasovira. Primerjaje število letošnjih skladb z lanskimi nam je z veseljem konstatovati, da je njih število poskočilo za 23. Izid tekmovanja priobčili bomo, kakor hitro nam dojde poročilo ocenjevalcev.

(Slov. kat. bralno društvo „Mir“ pri Velikenedelji) priredi dne 31. januarja t. l. v prostorih g. Ivana Goričana veselico s sledečim vspevom: 1. Gledališka igra „Brati ne zna“. 2. Gledališka igra „Damoklejev meč“. 3. Tombola, potem prosta zabava z godbo. Začetek ob 8. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

(V Šalovcih pri Središči) je županom na novo izvoljen g. Martin Podgorelec. Prvi svetovalec je g. Ivan Spendija, drugi pa g. Martin Sever; odborniki so gg. Franc Medic, Jakob Lah, Martin Kolarič, Matjaž Špešič, Jakob Kranjc in Alojz Škrinjar.

(Slovensko politično in gospodarsko društvo v Ljutomeru) zborovalo je preteklo nedeljo. Najprve govoril je preč. g. kanonik in državni poslanec dr. L. Gregorec in za njim pa g. dr. Fran Rosina, kateri je v poludnem, lahko razumljivem govoru temeljito razložil pomen V. kurije in bodril volilce, da se poslužijo volilne pravice v najširšem obsegu. To društvo je gotovo eno najmarljivejših na Štajerskem in je ukrenilo že dokaj hasnovitega. Ljudje pa tudi vedo ceniti to delovanje in prihajajo k takim zborovanjem v ogromnem številu.

(„Vodan, pomaj!“) V Mariboru se govori, da imajo tamošnji Germani društvo, katero imaa nalogo, mladino srednjih šol pristnemu Germanstvu pridobiti in jo za prusaštvo navduševati. Geslo temu društvu je: „Vodan, pomaj!“

(Maribor.) Pred nekoliko leti se je tukaj zasnovalo slovensko delavsko društvo, ki je od začetka prav veselo prospevalo. Vsak razsoden človek mora uvideti, da ima pri nas, med zagriženimi Germani, ravno delavsko društvo največ pravice do obstoja; kajti med ogromnim številom mariborskih delavcev je največ Slovencev, a takih, ki se ali ne zavedajo svoje narodnosti ali so pa pristaši onih nemških kolovodij, ki pravijo, da so internacionalni, a vendar ne hote vedeti o opravičenju slovenskega jezika v svojem društvenem življenju ničesar. Zato bi tisti narodnjaki imeli neizmernih zaslug, ki bi svoje moči uporabili v ta namen, da združijo slovenski delavski stan našega mesta v društvo, ki bi gojilo z branjem dobrih slovenskih časnikov, z domačim petjem in z narodnimi veseljami slovensko zavest med še nezavednim delom slovenskih delavcev. Samo čuditi se moramo, da merodajni krogi pri nas tega ne spoznajo ter trpe, da ljudje neke vrste z umetno zasnovanimi zvijačami delajo razpor in sicer s tem namenom, da bi slovensko društvo razpadlo in bi se slovenski delavci priklopili katoliškemu društvu, ki obsega delavce obeh narodnostij, ki pa samo trpi slovenske delavce, ne da bi njihovemu jeziku dejanstveno priznalo le mrvico pravice v javnosti. Zato pa slovenski delavci in razumniki, pokažite pri prihodnjem občnem zboru, da odločno hočete, naj slovensko delavsko društvo ne le ostane, ampak začne novo življenje. Kdor bi ne pomagal po svojih močeh, da se to uresniči, tisti Mariborčan bi ne vršil svoje narodne dolžnosti.

(V Mariboru) umrl je Slovincem dobroznani Franc Bindlechner, posestnik in milar. Pokojnik bil je sicer rodod Nemeč, a pravična duša, ki je zmiraj obsojal hujskanje in tlačenje nemškutarskih Mariborčanov proti Slovincem. Bil je delaven človek in je rad koristil koder je mogel. Tako je bil ud načelstva mariborske posojilnice, cerkveni ključar stolne cerkve itd. Dosegel je starost 76 let. — Blag mu spomin!

(Vabilo) na veliki koncert in sijajni ples, katerega priredi „Slovenska čitalnica mariborska“ dne 2. svečana 1897, v prostorih „Gambrinus halle“. Začetek točno ob pol 8. uri zvečer. Vstopnina za ude: za osebo 50 kr., za obitelj (3 oseb) 1 glđ. Za neude: za osebo 1 glđ., za obitelj (3 oseb) 1 glđ. 80 kr.

(Iz mislinjske doline). Večkrat se čita v cenj. „Domovini“ o zborovanjih učiteljskih društev. Blagovolite priobčiti nekaj vrstic tudi o zadnjem zborovanju slovenjgraškega učit. društva. Isto je

imelo svoje zborovanje na dan sv. treh Kraljev, — dne 6. januarja t. l. v slovenjgraški mestni ljudski šoli. Predsednik, g. Jan. Trobej, pozdravi navzoče, želeč jim veselo in uspešno novo leto; nadalje poroča o društvenem delovanju v pretečenem letu, g. blagajnik pa o stanju društvene blagajne, kateremu društvo na predlog g. Šmid a za skrbno in varčno gospodarstvo z društvenim imetkom najsrčnejšo zahvalo izreče. Potem sledi prečitavanje več dopisov. Kot tretja točka sledi nova volitev odbora. Kot odborniki so bili z večino glasov izvoljeni: G. Fran Vrečko, c. kr. okr. šol. nadzornik, predsednikom; g. Jan. Trobej, podpredsednikom; g. Jož. Barle, blagajnikom in g. Davorin Runovc, zapisnikarjem. 4. Točka: Nasveti G. nadzornik predlaga, naj bi društvo po zgledu „Mariborskega učit. društva“ uvedlo hospitacije. Vsi društveniki se strinjajo s tem predlogom. Poročalo in sklepalo o tem predlogu se bode pa pri prihodnjem zborovanju, katero se bode č. gg. članom pismeno naznanilo. Ko so bile vse točke dnevnega reda obravnavane, se zborovanje zaključilo.

(Šmartno pri Slov. Gradci.) Pretečeno nedeljo je bila tukaj volitev novega predsednika krajn. šol. sveta. Izvoljen je bil zopet predsednikom g. Jož. Kreuh, posest. in kovač v Šmartnu. Na novo dopolnjeni krajn. šol. svet obstoji sedaj iz sledečih članov: Veleč. g. knezoškof. svet.: dr. Jos. Šuc, nadžupnik in dekan, kot zastopnik duhovščine; g. naduč. S. Šalamun, kot zastopnik učiteljstva; g. Jož. Kreuh, načelnik; g. Jurij Pečoler, pos. v Lehnu, načeln. namestnik; g. Janez Hac, velepos. in tovarnar, krajni šol. ogleda.; nadalje od 3 všolanih občin voljeni zastopniki in sicer: od občine Šmartno, pos. Franc Verdnik; od občine Leger: Luka Hodnik, pos. in Janez Strmčnik, pos. iz Golavebuke. — Dosedaj smo imeli navadno prijetno, večidel kopno zimo, le začetkom adventa je bilo nekaj precej mrzlih dni; tudi snega je le parkrat za kak prst visoko padlo in sploh je bilo bolj jesensko, ali če hočemo, spomladje vreme. Našle so se različne cveteče oznanjevalke pomladi, kot trobentice, marjetice, teloh itd. Še le na sv. Vincencija dan je začelo prav zimsko snežiti, ter je padlo v dveh dneh skoro pol metra na debelo snega, na veselje lesnih trgovcev in drugih, katerim je sedaj mogoče spraviti s planin drva in les.

(Bralno društvo pri sv. Barbari pri Mariboru) priredi lepo tombolo z obilnimi dobitki 7. svečana t. l. ob 6. uri popoldne v prostorih g. Janeza Majhena, kateri oskrbi razun vsega dobrega še dve godbi za vse prostore. Po končani tomboli vrši se društveno petje in prosta zabava. K zelo obilni udeležbi te tombole se vabijo prav uljudno vsi domači in slavni sosedje, gospodi in kmeti, posebno iz bližnega št. Ruperta Sl. g. Vurberga in št. Martina p. V., katerim v naprej kličemo na veselo svidenje „Dobro došli!“

(„Tagespošta“) poroča, da je predsednik kmetijske družbe štajerske Washington pri zborovanju kmet. podružnice v Mariboru dejal, da ima kmet. družba štajerska 3000 udov in da je to gotovo veliko število. Mi pa rečemo, da je to število v razmeri prebivalcev, ki se večinoma bavijo s kmetijstvom, res prav malenkostno. Baron Rokitsky, ki je pri nekem zborovanju v Gradci zatrjeval, da kmet. družba zlasti s kmet. skim stanom skoraj ni v nikaki dotiki, je imel tedaj čisto prav. Kmet. družba na pravi podlagi osnovana bi pač lahko imela mnogo več udov, nego jih ima sedaj. Če je „Tagespoštino“ poročilo istinito, je baron Washington pri dotičnem zborovanju v Mariboru imenoval nas Slovence na štajerskim z zaničljivim, že tudi pri Nemcih popolnoma obrabljene izrazom „windische Nation“. Ako je to resnično, potem že to dovolj priča, kako močno je štajerski kmetijski družbi naš blagor pri srcu.

Druge slovenske novice.

(Umrli je) v Ljubljani dne 25. januarja t. l. veleposestnik Jos. Friderik Seunig v 62. letu. Pokojnik je bil dolgo let podpredsednik kmetijske družbe kranjske, za katero si je pridobil veliko zaslug. Odlikovan je bil s Frana Josipa redom.

(Podmaršala Hegedüs de Tiszavölgy) polveljnika 28. pešdivizije v Ljubljani, je zadel kap dne 24. t. m., ko se je ravno poslavljajal od svojih znancev, namenjen odpotovati v Dubrovnik na dopust. Pokojnik se je bil porodil dne 16. februarja 1841. leta v Levovu. Hegedüs je bil sicer malo robot, a z vojaki je bil dober. Pustil ni, da bi stala straža pred njegovo hišo. Njegovo truplo so prepeljali v Schwechat pri Dunaju, kjer je pokopana mati njegova. Za svoje delovanje ob velikem potresu v Ljubljani je bil odlikovan z Leopoldovim redom.

(Občinski zastop v Ljubljani) je, kakor je čitateljem znano, sklenil nekaj povišati mestne priklade. To je pa vzbudilo po mestu malo razburjenost, ker so nekateri ljudje trosili napačne vesti o visokosti teh priklad. Najvišji obdačenci, katerim bi se priklade najbolj povišale, so se pritožili na vlado in deželni odbor. Kakor se sliši, našli so pri vladi poslušno uho in sklep občinskega sveta ljubljanskega se neki razveljavi.

(Potres) se ponavlja v Ljubljani. Dne 17. januarja t. l. zvečer ob polu najstih čutili so dva sunka in dne 22. jan. t. l. ob devetih zvečer zopet jeden sunek. Ta sunka so čutili tudi po drugih krajih na Kranjskem. Tudi po Hrvaškem se je zadnji čas v več krajih zemlja tresla. Škode te sunki niso nobene napravili. Tudi strahu niso vzbudili.

(Efektna loterija.) Finančni minister je dovolil mestni občini ljubljanski, prirediti efektno loterijo. Izdalo se bode milijon srečk po kroni. Z dovolitvijo te loterije je vlada občini ljubljanski jako ustregla, kajti sedaj je v jako težavnem položaju; potrebuje mnogo denarja za zgrajenje podrtih mestnih poslopih in za regulacijo ulic.

(Kranjsko deželno skladišče.) V kranjskem deželnem zboru predlagal je poslanec Barbo, naj se osnuje v Ljubljani deželno skladišče. Deželno skladišče bi imelo posredovati pri trgovini s kmetijskimi pridelki, zlasti z vinom. Tako skladišče bi gotovo mnogo koristilo kmetijstvu. Pa tudi krčmarji bi imeli dobiček, ter bi od skladišča dobivali le pristna vina.

(Volitve v kranjsko trgovinsko zbornico.) Pri volitvah v kranjsko trgovinsko zbornico izvoljeni so z veliko večino kandidati narodne stranke izimši oddelka z veliko industrijo in rudokopstvo, v katerih imajo Nemci večino. Od neke strani se je pri volitvah skušalo združbo delati, a brez uspeha.

(Slabe posledice žganja.) Sedemdesetletni Urban Orel iz Kokre se je dne 27. januarja t. l. nalezl žganja, pijan zagazil v vodo in utonil.

(Nalezljive bolezni) V Radovici na Kranjskem ljudje bolehalo za davico, ošpicami in neko boleznijo, ki se pričinja z oteklino na glavi, a se potem razširja po vsem telesu, tudi po rokah in nogah. Za to boleznijo bolehalo največ le ženske.

(Zanimivo starodavno izkopnino) so dobili — kakor se nam iz Krškega poroča — učenci v razvalinah starega krškega gradu! To je velika železna krogla, ki ima 11 cm v premeru in tehta 41 kg. Ali so s takimi krogli streljali sovražniki iz topov v zidovje tega gradu? Najbrže. Krogla je stara znabiti 300—400 let; shranila se je v učilski zbirki meščanske šole.

(„Bauernzeitung“ v slovenščini.) Kakor se sliši, je koroški „Bauernbund“ sklenil „Bauernzeitung“ izdajati v slovenščini, ker v nemščini več ne vleče. Novi list začne izhajati še pred državnozbornimi volitvami in bode njega glavni namen podpirati Kirschnerjevo državnozbornsko kandidaturo. Posebnega uspeha list ne bode imel. V enem oziru se novega lista še veselimo, kajti dokazal bode, da tudi naši nasprotniki že priznavajo potrebnost slovenščine na Koroškem.

(Deželnim glavarjem na Koroškem) je imenovan grof Ceno Goes, njegovim namestnikom pa celovski podžupan dr. vitez Metnitz. Poslednji je odločni nasprotnik Slovencev in pripada nemškonarodni stranki. To imenovanje je pokazalo, da tudi od grofa Badenija koroški Slovenci ne morejo dosti pričakovati. Nadejali bi se bili, da se vzame deželnega glavarja namestnik izmed Slovencev, ko je vendar tretjina Koroške slovenska.

(Slovenščina v koroškem deželnem zboru.) V koroškem deželnem zboru je predlagal slovenski poslanec Grafenauer, naj se pišejo zapisniki

deželnega zbora tudi slovenski. Ta predlog je nemške poslance silno razburil. Lemisch je rekel, da je to napad na nemštvo, Steinwender je pa vse označil za frivolno demonstracijo. Predlog se je seveda odklonil. Da bi koroški Nemci Slovincem priznali kako pravico, o tem ni govora.

(Koroška deželna vlada) prepovedala je radi boleznih uvoz govedi, ovac, koz in prašičev za Koroško in to iz okrajev Bruck, Celje, Deutsch-Landsberg, Gradec, Judenburg, Ljubno, Ljutomer, Maribor, Weiz in pa Slovenjigradec. — Ravno tako prepovedalo je uvoz iz okuženih krajev teh živalij tudi nižjeavstrijsko namestništvo na Dunaji.

(Tajnim svetnikom) je imenovan predsednik trgovinske zbornice v Trstu Karol baron Reinelt.

(Slovenščina pri železnici.) Poslanec gosp. Nabergoj je v držav. zboru interpeloval vlado, kako da se na tržaškem kolodvoru izključuje samo v nemščini in italijanščini, v slovenščini pa ne. — V Ljubljani je pa mestni zastop se sklenil obrniti do generalnega ravnateljstva južne železnice, naj se v Ljubljani izključuje postaje tudi v slovenščini.

(Volilno gibanje v Trstu) Letos se udeležijo volitev za državni zbor tudi italijanski naprednjaki ali neodrešenci. Dosedaj se volitev niso udeleževali, češ, da nočejo biti zastopani v avstrijskem državnem zboru, ko ima po njih misli Trst biti zastopan le v Rimu. Letos jih je pa namestnik vitez Rinaldini pregovoril, da se udeležijo volitev. Namestnik bo gotovo poročal na Dunaj, da se mu je posrečilo to stranko pridobiti za Avstrijo. V resnici seveda neodrešenci niso boljši Avstrijci postali, kot so bili poprej, temveč se volitev največ zaradi tega udeležijo, ker se jim zdi, da sedanji poslanci premalo odločno zastopajo Italijane. Italijanska napredna stranka je sklenila, da postavi za kandidate dr. Veneziana, dr. Consola, Rascovicha in Combija, proti katerim kandidujejo konservativni Italijani Burgstallerja, Luzzatta, Stalitzja in dr. Raibla. Tržaški Slovenci kandidujejo v tretjem volilnem razredu, v katerem voli okolica, g. Nabergoja, v peti kuriji pa urednika časopisa „Pensiero Slavo“ Jakića.

(Trst — ni italijanski) Profesor Sergi v Rimu je priobčil v nekem rimskem znanstvenem listu članek, v katerem dokazuje, da je Trst slovensko mesto. Pisec dotičnega članka obsoja, da avstrijski Italijani preganjajo Slovence in Hrvate. Dotični profesor trdi, da so tudi v Benedkah nekdanj bivali Slovani. Iredentovski listi sedaj grozno zabavljajo proti temu vseučiliškemu profesorju očitujoč mu, da pospešuje željo Slovanov, da se razvije na stolpu sv. Marka v Benedkah slovanska trobojnica. Seveda Slovenci na poslovenjenje Benetk ne mislimo, a Trsta pa Italijanom kar tako vendar ne prepustimo.

(Občinske volitve v Trstu.) Drugi mesec bodo v Trstu občinske volitve, ki so ob enem deželnozbornske volitve. Vršiti bi se bile imele vlani, a so se s tem zavlekle, ker je magistrat tako nepravilno sestavil imenik volilcev, da ga je dvakrat moralo zavreči namestništvo in je še potem bilo mnogo reklamacij.

(Umrli je) v Kanalu gosp. Anton Ukmar, upokojeni vikar marijacejski v 92. letu. Rojen je bil v Vrhpolju na Kranjskem. Služboval je nekaj časa kot kaplan v Kanalu, potem pa 50 let kot vikar v Marijacelju nad Kanalom. Leta 1884. je bil odlikovan z zlatim križcem za zasluge.

(Dr. Gregorčič) misli kandidovati v peti kuriji na Goriškem. Dosedaj je bil poslanec kmetijskih občin. Upati je, da zmaga z veliko večino.

(Domoljubje po ceni.) Puljski mestni zastop je sklenil, da bode v spomin petdesetletnice cesarjevega vladanja novi vodovod imel cesarjevo ime. Na videz je to jako lepo, stalo pa ne bode nič, kajti mesto zahteva, da vodovod zgradi država. Mestni zastop trdi, da Pulj večinoma pripada državi in je v državnem interesu, da se zboljšajo zdravstvene razmere. Seveda druge kratki pa italijanski mestni zastop ne ve, da je Pulj državen in brani svoje pravice. Dobro pravi neki dunajski list, da so Puljčani Avstrijci, kadar je kaj vzeti, Italijani, kadar je treba kaj dati.

(V izvenrednem običnem zboru podporne društva za slovenske visokošolce na Dunaju) bil je na predlog mons. Fr. Jančarja

predsednikom izvoljen dosedanji I. podpredsednik g. Jakob Pukl, c. kr. nadporočnik v rez, sodni tolmač bolgarskega, hrvaškega, slovenskega in srbskega jezika in posestnik sicer per acclamationem; v odbor sta bila izvoljena gg. dr. Janko Pajk, c. kr. profesor na Fran-Josipovi gimnaziji, odbornikom, in Anton Deles, c. kr. podtajnik v trgovinskem ministerstvu. Tudi ta volitev vršila se je per acclamationem.

Druge avstrijske novice.

(Pastirski list avstrijskih škofov), ki se lode čital po vseh cerkvah naše državne polovice, omenja, da v Avstriji cerkev nima potrebne svobode. Potem razklada škofje, da sedanje šole ne zadoščajo v verskem oziru. Treba je vpeljati versko šolo, v kateri bode veronauk podlaga vsemu nauku. Posebno pa škofje svare pred socijalnimi demokrati, ki hočejo prekucniti ves sedanji družbini red in priporočajo katoliškim delavcem, naj volijo po nasvetih duhovščine, kateri je na srcu njih časna in večna blaginja.

(Grofu Hohenwartu) so konservativni in poljski poslanci priredili veliko ovacijo pri banketu, katerega so imeli pred razbodom državnega zbora. Več govornikov je naglašalo Hohenwartove zasluge. Grof Hohenwart je v svojem govoru posebno naglašal, da ga Poljaki niso zapustili, ko je bil ministerski predsednik. Grof Deym je pa v svojem govoru poudarjal, da se bodo milijoni spominjali ne le imena kraljevega temveč tudi imena grofa Hohenwarta, kadar se izpolnijo češke želje, da se da vladar kronati za češkega kralja. Ta govor je vzbudil mnogo pozornosti v političnih krogih.

(Chlumecky.) Trije veliki klubi, konservativni, poljski in levičarski so predsedniku zbornice poslancev baronu Chlumeckemu ob koncu državnozbornskega zasedanja izročili zlat zvonec. Grof Hohenwart je imel pri tej priložnosti primeren govor. — Chlumecky je že naznanil brnskemu županu, da ne kandiduje več za zbornico poslancev. Levičarji so sami tega najbolje veselili, ker jim je bil le ovira. V tem pismu naglašala Chlumecky, da ne vsprejme nobenega mandata, ki bi se mu ponudil od kake druge strani. Če bi mislil biti poslanec, bi kandidoval v Brnu. To pojasnilo je zaradi tega važno, ker se je mislilo, da Chlumecky kandiduje v moravskem veleposestvu.

(Državno sodišče.) Izpraznjeno je jedno mesto člana državnega sodišča, ker je umrl dvorni svetnik dr. Liembacher. Zbornica poslancev je priporočila za to mesto na prvem mestu senatskega predsednika viteza Archa, na drugem mestu predsednika višjega deželnega sodišča Al. Müllerja in na tretjem mestu Slovenca dr. viteza Tonklija.

(Dolenjeavstrijski deželni zbor) je sklenil, da se nastavi samo kristjani v deželnem zboru za stenografe. Ko se je storil ta sklep, so židovski stenografi kar odšli iz zbornice.

(Šolsko vprašanje v dolenjeavstrijskem deželnem zboru.) Krščanski socijalisti so predlagali v dolenjeavstrijskem deželnem zboru, naj se v ljudskih šolah bolje ozira na računstvo in jezikovni pouk, tako imenovane realije pa opuste kot posebni predmeti. Občna šolska dolžnost naj se skrajša za jedno leto in naj traja do 13. leta. V šolah naj se otroci ločijo po veri. Otroci, ki druge pohujšujejo naj se izključijo. Otroci naj se ločijo po veroizpovedanjih. Učni načrt za meščanske šole naj se nekoliko skrči, a zato naj se pa gleda, da se otroci dobro nauče, česar se bodo učili.

(Pomiloščenje političnih zločincev.) Mladi češki klub se je sklenil potegovati za pomiloščenje političnih zločincev. Storil bode pri vladi potrebne korake.

(Čehi in pariška razstava.) Čehi ne mislijo se udeležiti pariške razstave, ako jim ne dovolijo, da bodo imeli svoj poseben oddelek. Če razstavijo v avstrijskem oddelku, se njihovi izdelki smatrajo za nemške in se z njimi poveča nemška slava. Avstrijskim Nemcem ni prav, da bi Čehi za se razstavili, ker bi naposled veliki svet utegnil spoznati, da Nemci niso najkulturnejši narod v Avstriji.

(Varnostne razmere v Budimpešti) morajo biti res lepe. Te dni je policijski ravnatelj pozval časopise, naj nikar ne poročajo o slabi varnosti v Budimpešti. S tem spravljal mesto v slabo ime. Policijski ravnatelj bi menda rad videl, da bi se o tatvinah in ropih v Budimpešti nič ne pisalo. Pač bi bolje storil načelnik policije, ko bi bolje zasledoval lopove, da bi časopisi ničesa poročati ne imeli.

Ogled po širnem svetu.

(Pruski Poljaki) Poljski učni minister Bosse je v pruskem deželnem zboru izjavil, da bode vlada z vsemi šolami zatirala vsako poljsko narodno gibanje v Prusiji. Opravičeval je to s tem, da Poljaki delujejo le na obnovenje poljske države. — Vsa oblastva so tudi že dobila stroge ukaze, naj pospešujejo ponemčevanje v poljskih krajih. Učitelji, ki pridno ponemčujejo, dobivajo posebna darila. Sedaj se ne dovoljujejo več shodi, na katerih se poljski govori. Če tako dalje pojde, bodo naposled še kaznovali ljudi, ako bodo doma poljski govorili.

(Francija in Rusija.) Ruski minister vnanjih stvari Muravjev je te dni na izrečno carjevo željo potoval v Pariz. To potovanje potrjuje, da res mej Francijo in Rusijo obstoji zveza. Ruski minister se bode s francosko vlado dogovoril o turških stvarih.

(Oboroževanje) Rusija baje namerava napraviti nove hitrostrelne topove, ki bodo stali 85 milijonov rubljev. Če jih napravi Rusija, potem pač ne bode dolgo, da jih napravijo tudi v naši državi.

(Zatiranje Armencev) se v Turčiji nadaljuje; v tem le zastopniki velevlasti ugibljejo, kako bi Turčijo prisilili, da zboljša stanje njenim kristijanom. Te dni je nad 40 000 Armencev bežalo pred Turki čez rusko mejo. Maogo otrok je umrlo vsled gladi in mraza.

(Vstaja na Kubi.) Španci na Kubi ne postopajo, kakor bi se spodobilo omikanim ljudem. General Weyler, ki se ne upa z vojaki ugnati vstaše, je ukazal letos ravno tako kakor vlani uničiti vse nasade po poljih po nekaterih krajih, da bi ljudi izstradal. S takim postopanjem si Španci ne morejo pridobiti zaupanja prebivalstva.

Dopisi.

Iz Šaleške doline. „Zora puca, bit će dana!“ V naši lepej, v narodnem oziru precej zaspanej dolini, pričel se je vendar enkrat resneje izpodmikati temelj nemčurstvu, koje je kakor mōra tlačilo toliko let naše zaslepljeno prebivalstvo. Po hudih bojih dobila je narodna stranka v obeh naših trgih vajeti v roke, — upamo, da za vselej — in je torej vsih deset občin našega okraja v narodnih rokah. Šoštanj-ska posojilnica varuje že mnogo let naše posestnike obremenjenja s tujim kapitalom; dve čitalnici šoštanj-ska in „Kmetško bralno društvo v Velenji“, skrbite za duševno zabavo svojih udov in „Sadjerejsko društvo za šoštanj-ski okraj“ prizadeva si pospeševati umno sadje in vinorejo. Društvo imamo torej pač dovolj, vsaj še tem bi več udov prav nič ne škodovalo. Žal samo, da šaleški kmet še vedno preveč boža zlato tele nemčurstva in raje posluša dvomljivo modrost naših nemčurskih prerokov, kakor da bi se pridružil v večjem številu narodnim društvom. Ker se torej prebivalstvo naše doline še čisto premalo ravna po geslu „svoji k svojim“ in kakor gluho in slepo podpira med trgovci in obrtniki največje nasprotnike svoje, zato so domači sovražniki naši toliko predrzni, da se javno in strastno bojujejo zoper narodnost tistih, kateri jih redijo. Ali „vsaka sila do vremena“; prišel bode čas, ko bode tudi naš kmet uvidel, da je greh božati tiste, ki nas v predrznej ošabnosti svojej bijejo v obraz. Tedaj bode odklenkalo nasprotnim mogotcem, pomagati jim ne bode mogel niti šoštanj-ski „Spar- & Creditverein“, niti „Sülm- marka!“ Da se prebivalstvo naše vzbuja, to je gotovo, pred kojim se celo našim nasprotnikom včasih lasje od strahu ježijo, samo, da je to vstajenje prepočasno, premlačno! Dvignimo torej srčneje prapor narodnosti svoje, zanetimo po-

sebno mej našimi kmeti silnej ogenj domovinske ljubezni in narodnega ponosa. Sterimo sramoten jarem nemčurstva in pokažimo oholim ptujcem, da na rojstnej naši zemlji Sloveń je gospodar!

Novo leto pričelo se je za našo stranko tukaj še dokaj častno; dne 1. januarja priredil je tamburaški zbor šaleških dijakov v čitalniških prostorih v Šoštanji koncert, ki je privabil mnogo občinstva iz cele doline. Še celo iz daljnega Mozirja prihitelo je precej gostov v našo sredino. Naše vrlo dijaštvo ustanovilo je še le v pretečenem letu tamburaški zbor; tem prijetneje smo bili torej iznenadeni, ko smo v kljub kratkem času videli tolik napredek mladib umetnikov. Nekoji komadi svirali so se zares „imenitno“; vsa čast torej vrlim tamburašem, posebno pa še čast njih spretnemu vodji, ob jednom ustanovitelju in duši mladega društva. Plesa ni bilo; mlademu svetu to dejstvo bržčas ni bilo čisto po volji, nam „starim hišam“ bilo je pa popolnoma prav, pogrešali smo pač posebno petja, primernih deklamacij itd., kar smo vajeni najti v vsopredih dijaških veseljih; pa pomisliti je treba, da je pridno dijaštvo naše itak skoro cele božične počitnice žrtvovalo za vaje, da nam je priredilo toli prijetno zabavo. Vsekako pa smešno ponosni biti na našo dijaško mladino in opravičeno je naše upanje, da bodo iz nje dozoreli značajni sinovi in hčere naroda in domovine! Bog daj! Veselimo se že naprej, da nam, kadar prihitijo vnovič na počitnice, zopet priredijo tako mične in prijetne ure veselja, kakor zadnjič.

Dne 6. januarja pa je priredilo mlado, toda dokaj krepko delujoče „Kmečko bralno društvo“ zabavo v Velenji. Seveda smo se Šoštanjčani radi odzvali prijaznemu vabilu naših sosedov Velenjčanov, tem raje, ker so nas tudi oni na novega leta dan v precejšnjem številu obiskali. Našli smo zbrane koj vse narodne družine velenjske, precej duhovnikov in učiteljev iz okolice, samo, — kar nas je neprijetno osupnilo — malo, malo kmetov. Čudno se nam je to zdelo, saj je vendar prireditelj zabave bilo ravno „Kmečko bralno društvo“. Dobro znana šmarska godba svirala je skoro same znane komade prav dobro — kakor navadno. Šaleški pevski zbor pa je vmes popeval; čudili smo se, da nismo zadnjič imeli prilike, slišati velenjski mešan zbor! Škoda! Ko so se duhovi dovolj razvneli, „otvorile so se tudi zapornice“ raznim navdušenim govorancam, kar je dandanes na naših veseljih prišlo žal da precej iz „mode“. Dobri govori pa so narodnim veseljem gotovo primeren dodatek, tembolj, če se govore s potrebno navdušenostjo in primernim taktom. Čisto posebno umestni pa so na veseljih, kojih se vdeležijo kmetje. Tudi ta večer se je izvanredno precej govorilo, napivalo se je v krasnih in navdušenih besedah domovini, č. duhovščini, slov. materam, pouzročitelju zabave, narodnim tržanom in našemu dičnemu deželnemu poslancu g. Ivanu Vošnjaku. V krasnih besedah nazdravil je ta vrlim in pridnim slov. kmetom, kar je vzbudilo viharni odmev. Nazadnje (sic!) nazdravilo se je tudi še velespoštovanemu in za narodno prosveto že toliko let neumorno delujočemu gospodu zdravniku in okrajnemu načelniku Francu Skubicu. — Dobro smo se torej imeli in ob poznej uri povrnili smo se v svoj megleni Šoštanj. — Rodoljubi šaleški! Skrbite, da se večkrat snidemo pri tacihih prilikah, ter tedaj vzajemno navdušujemo za delo v prid domovini. To bode pač koristneje, kakor nepremišljeno in nepotrebno ravnanje po časopisih.

Z Murskega polja. Dobili smo za zimsko večere lepe knjige družbe sv. Mohorja. Ljutomerska dekanija ima obilo naročnikov, kakor malo ktera druga dekanija. Odnosno število v celi dekaniji je 15. Posebno dobro napreduje v tem oziru Sv. Peter (odn. št. 14) in dična Kapela (odn. št. 12). Čast vrlim agitaciji! Sv. Jurij (odn. št. 19) in Malanedelja (odn. št. 21) bi pa lahko imela veliko več naročnikov. Druge župnije se drže srednje poti, dasi bi nas veselilo, če bi videli večji napredek; saj dobimo za mali denar 1 gl. 6 lepih knjig.

Lepo je število društev v ljutomerskem okraju. Pred vsem imamo društvo, ki obsega ves okraj, „Politično gospodarsko društvo“. Svojega hvalevrednega namena pa še društvo ne

dosega popolnoma, ker ima premalo zaupanja. In vendar je tako društvo krvavo potrebno posebno sedaj, ko že mora vse politikovati. Saj čujete, dragi kmetje, kako se shajajo drugi stanovni, recimo delavci ali uradniki itd. Vse se družijo ter v skupinah izražajo svoje težnje in želje. Kaj hasni, če doma pri peči javčete o svojem bednem stanju? — Da, poreče mi kdo, „bi že šel, pa nič ne vem!“ Morebiti prav. Ali tega se lahko naučiš v bralnih društvih, kakoršna imamo v vsaki župniji. Oklenite se torej bolje naših bralnih društev. Čitajte pridno ter skrbite za dobro vrejeno društvo. Prirejajte večkrat skupne zabave, da se razvedrite v poštenu družbi ter navdušujete za dobro stvar. Za Boga pa ne trpite več tistih divjih „balov“, ali kako hočem imenovati oni razuzdan vrišč in krik v zadublih krmah ob kakem cerkvanju!

Če bomo tako vsestranski napredovali, potem je upati, da zginejo kakor kafra z Murskega polja take mevze, katerim se cede sline po nemških cotah, ki se ponujajo v posili-nemški šoli pod Šarjem. Sicer jih itak ni veliko, pa na zavodnem Murskem polju še jeden ne sme biti! Naj grejo „oni“ rakom žvižgat s svojim „didladjom“, mi imamo boljše šole s krasno načelnico Franca Jožefa v svoji metropoli, v Ljutomeru. Potegujmo se vedno in vselej za edino narodne šole, da ne bomo zidali s svojim z žulji prisluženim denarjem samo nemških kmetijskih, vino-rejskih in meščanskih šol, na kojih je Slovenec le zaničevan suženj! Kaj še vedno pričakujemo rešitve od Nemcev? Zgodovina in vsak korak v življenju kaže, da je Nemeč le zatiratelj slovenskega življa. Pomagali nam niso nikdar; kar imamo, priborili smo si brez njih. To nam daje tudi pogum, da ne omahujemo. Če nas niso zatrli kruti Turki s krvavim mečem v roki, če nas niso ugonobili nemški grajščaki z vihtečim bičem in s tisočericimi mukami, če se nismo leta 1848. udali nemškemu jarmu, da bi ga nosili kakor črna živina; ne bodo nas sedaj spravili naši sovragi z domačega ognjišča, z ljubih domačih tal, po kojih se že nad 1000 let glasijo mile slovenske pesmice, dasi velikokrat pomešane z britkimi, srce pretresajočimi žalostinkami. Tužna nam majka!

Toda pogum velja. „Pomoz Bog!“ glasi se geslo slovenskih in hrvaških gasilcev. Krepko stopajo na dan naši čili gasilci. Imamo gasilna društva na Cvenu, v Cezanjevcih, v Stročjivesi, Križevcih, Lukavcih, Ključarovcih, Kokoričih, Iljačevcih in Bučevcih, ki so storila hvalevreden korak s tem, da so obrnila hrbet „Feuerwehverbandu“ ter si ustanovila prvo slovensko „Zavezo gasilnih društev v ljutomerskem okraju“. Da, imenitna je ta zaveza. Toda manjka ji skupnega duha in navdušenja. V tem oziru so zgorajštajerski Nemci drugi ljudje. Obhajajo obletnico za obletnico. Pri tem jih pride skupaj na stotine, in nastopajo tam v svoji „uniformi“, okrašeni z modrižem in s hrastovim listjem, da navdušenje kar gori iz njih. Otresimo se vendar našega suženjskega duha, da nosimo klobuk pod pazduho, klanjaje se nemškemu škricu!

Morali bi pred vsem gledati na to, da si je vsak gasilec svest svoje dolžnosti, svoje gasilniške časti. To pa bi se dalo doseči s tem, da bi zaveza prirejevala javne nastope z godbo in z veseljami. Le na tak način bi se vzbudil v mladih srcih ponos na „uniformo“ naših bratov Čehov, na tak način bi postali naši krepki gasilci čili slovenski „Sokoli“.

Sploh pa je opaziti na Murskem polju tolažilna činjenica za vse voditelje društev, bodisi da se trudijo za pevška društva, kakoršna že tudi imamo skoro pri vsaki župniji, bodisi za slovansko tamburaško ali drugo godbo, bodisi za gasilna ali bralna društva. Povesod, kjer je količkaj društvenega življenja, so ljudje bolj zavedni, mladina blažjega duha ter navdušena za napredek. Ne zgubite tedaj poguma voditelji, ako takoj obilnega sadu ne opazite! Ti pa, drago ljudstvo, držite se krepko vrlih svojih voditeljev, da boš vedno napredovalo na poti omike in blagostanja!

Narodno-gospodarske novice.

Novoletna premissljevanja.

Zdaj je pač žalosten čas!
Štibro moram plačvat,
Davke vse skoz dajat',
Nimam pa kaj prodat'.

Tako toži narodna pesem in z njo vred tudi veliko slovenskih kmetov, katere tarejo neznosna plačila, dolgovi, razne uime in slabe letine. Da je stanje kmečkega stanu čez vse žalostno in tužno, to je neovrgljiva resnica. Državne, deželne, okrajne, občinske in tudi domače potrebe so od leta do leta večje, vsled česar rastejo v isti meri tudi davki in drugi troški, zemlja pa, bi rekli, donaja skoraj manj, nego je popred kedaj, ko so bile druge potrebe še manjše. Med tem, ko se je svoje dni le malokedaj slišalo, da bi bila tu in tam toča pobila, je to postalo v poslednjih letih čisto nekaj navadnega, tako, da ga že skoraj ni kraja, katerega bi ta strašna uima že ne bila zadela. Popred kedaj se je reklo, „Toča sicer naredi ubogega gospodarja, pa ne hudega leta“, sedaj pa bide vsako leto tako hudo in tako po širokem, da prav lahko nastanejo tudi huda leta. Kako bi bilo v teh britkih in hudih stiskah kmetu pomagati, o tem se je že pač mnogo govorilo in posvetovalo, pri raznih zborovanjih in tudi postavodajalni krogi so to vprašanje že večkrat razmotrivali, pa mi povemo kar odkritosrčno, da se nam vso to govoričenje le bolj navidezno dozdeva, da nihče od dotičnikov nima prav trdne volje, nasvetovati in storiti to, kar bi bilo neobhodno potrebno, da se prežalostno stanje na kmetih odpravi ter se ljudem zopet na noge pomaga. To je pa čisto lahko umevno, vsaj vendar večina tistih, kateri imajo že tu ali tam kaj govoriti, prav za prav ne vé, kako se na kmetih godi, ali pa tega vedeti noče. Zlasti mi Slovenci smo v tem oziru silno na slabem. Nemška večina v dež. zboru se za nas prav malo briga, da le plačamo davke, kaj pa je tem ljudem vse drugo mar. Ti ljudje nam ne privoščijo skoraj ničesar, kar bi bilo nam na korist, kar bi pospeševalo in povzdignilo pri nas blagostanje. Imamo sicer štajersko kmetijsko družbo, pa to je neka jako neokretna naprava, ki vsako leto enkrat v Gradci zboruje, pri katerem zboru je pa navadno le nekaj grajščakov navzočih, s kmečkim ljudstvom v deželi pa ta družba skoraj niti v dotiki ni. Res je sicer, da ima družba po deželi nekaj podružnic, pa o delovanju teh podružnic se sliši med Nemci prav malo, med Slovenci pa čisto nič. Tudi kažejo te podružnice, zlasti po slov. delu dežele, vedno bolj nemško politično, nego nepristransko kmetijsko lice in prav pogostokrat se je zgodilo, da se je podružnici v načelnika izvolil mož, ki ni imel o umnem kmetijstvu niti pojma, samo da je bil pristaš nemške stranke. Da je potem po takem postopanju sčasoma družba ves vpliv v deželi zgubila, se pač ne bodemo čudili. Dandanes se o kmet. družbi štajerski pri nas komaj sliši.

Nekaj časa je še svojo pozornost obračala na se s tem, da je na raznih krajih v deželi prirejala kmetijske razstave, ki so se pa seveda tudi pri nas morale vsikdar predstavljati v čisti nemški obleki. Nekaj časa se je naše ljudstvo teh razstav, vkljub temu, da so ga le-ti mogočni gospodje popolnoma prezirali, vendar se udeleževalo, sčasoma pa je tudi to opustilo, ni se hotelo več tej gospodi usiljevati in ako se še dandanes pri nas kaka razstava, prirejena po kmetijski družbi razbodbna, udeležijo se je k večjem še tisti, ki hrepené po kakem nemškem priznalnem diplomu. Vse to je jasno in neovrgljivo dokazala lansko leto tukaj v Celji prirejena razstava sadja. Tako je vse delovanje kmetijske družbe štajerske pri nas popolnoma brezuspešno, ona dobi sicer lepo podporo vsako leto od države, pa o vsem tem kmečko prebivalstvo pri nas nima nikakega haska. Kako bi se pa tudi družba zamogla zlasti za nas Slovence zanimati, vsaj vendar sedi v osrednjem odboru odločen pristaš nemško-narodne stranke in naš največji sovražnik E. Pistor. Da bi se ljudje takega mišljenja zanimali za naše blagostanje, to bi bilo pač že več nego smešno. — V Mariboru imamo kmetijsko šolo, katero vzdržuje de-

žela. Ona velja vsako leto veliko tisoč goldinarjev. K temu plačilu dolaga tudi vsak slovenski kmet. Zato bi pa tudi vsak pošten človek sodil, da bode ta šola, ki je v prvi vrsti namenjena Slovincem, kakor je kmetijska šola v Grotten-dorfu namenjena Nemcem, tudi slovenska, ter bode nudila priliko slovenskemu ljudstvu, da si v njej v domačem jeziku pridobi za svoje razmere potrebnih naukov. Pa nemški dež. odbor v Gradci, ki gospodari tudi s slovenskimi denarji, pravi pri svoji veliki naklonjenosti do nas Slovencev, da mora tudi ta šola biti nemška, kajti pri Slovincu je pač prva in največja potreba ta, da se nauči nekoliko po nemški hrustati, kaj zato, če nima kaj djati poleg v usta in če nosi prazen želodec okrog. Zato pa tudi v to šolo ne more nihče vstopiti, ki se ni popred že nekoliko nemščine naučil; še tako pridnim slov. sinovom, ki so ljudsko šolo morebiti z najboljšim uspehom dovršili, ki pa ne znajo dovolj nemščine, je toraj ta šola popolnoma zaprta. In koliko bi lahko ta šola našemu kmečkemu ljudstvu koristila, ko bi bila tako vrejena, kakor to zahtevajo dejanske razmere in ne tako kakor želijo velikonemški politiki v deželi. — Tudi državne podpore v prosepah raznih strok kmetijstva, razdele se navadno tako, da za slov. del dežele malo ali pa nič ne ostane. Po vsem tem je pač dovolj razvidno, da se od gospodujuče nemške gospode v deželi nimamo prav nikake pomoči nadjeti, kajti pomagati nam do boljšega gnotnega stanja, to pač ne more biti v interesu ljudi, ki prisegajo na velikonemški program in podpirajo društva, kojih namen je, nas iz naše rodne zemlje prepoditi. Ako si torej hočemo opomoči, tedaj nam pač ne preostaja drugega, nego, da si pomagamo sami, kakor si vemo in znamo. Oj naših slov. poslancev in tudi drugih veljavnih mož v deželi moramo zahtevati, da si na vso moč prizadevajo, da se prej ali slej osnuje ali že samostojna kmet. družba, ali pa vsaj oddelek sedanje kmet. družbe za slovensko Štajersko. Če to dosežemo, in če pride potem vodstvo družbe v prave roke, potem bomo videli, kako hitro se bode družba po vseh krajih razširila in kako blagonosno bode njeno delovanje v prosepah kmetijstva in tako tudi v povzdigo narodnega blagostanja. Isto tako bodo morali naši slov. zastopniki z vso odločnostjo zahtevati, da se na mariborski kmet. šoli za Slovence uvede slovenščina kot učni jezik in da se ta šola sploh tako preosnuje, da bode zadostovala potrebam kmečkega ljudstva. Še veliko večjega pomena za naše slov. ljudstvo pa bi bilo, ako bi se kmetijska šola ustanovila v sredini Spodnještajerskega, namreč tukaj v Celji. Dobra kmetijska šola v Celji bila bi pravi božji blagoslov za naše slov. pokrajine. Po sedajnih razmerah se pač na uresničenje te želje še niti misliti ne sme, pa prej ali slej se bode tudi to obistinilo, bodi že z voljo ali proti volji nemške gospode. Dobro pa bode, ako to idejo že sedaj sprejememo v program svojega prihodnjega delovanja.

(Dalje prihodnjič.)

Koledar.

Petek (29.) Franc Salezij, škof in cerkveni učenik. — Sobota (30.) Martina, devica in mučenica. — Nedelja (31.) 4. po razglašenju Gospodovem. — Mesec februar. Ponedelj. (1.) Ignacij, škof in mučenec. — Torek (2.) Svečnica. — Sreda (3.) Blaž, škof. — Četrtek (4.) Andrej Korz. — Mlaj dne 1. ob 9. uri 11 minut zvečer.

Sejmi.

Dne 1. februarija v Vojniku, Jurkloštru, Dobovi in Mariboru (tudi za konje). Dne 3. febr. v Radgoni, pri Sv. Jakobu pod Kalobjem, v Lučanah, pri Sv. Juriju ob Ščavnici, na Spodnji Polskavi in Vidmu. Dne 4. febr. na Bregu pri Ptujju (za svinje.) Dne 5. febr. pri Sv. Petru pod Sv. gorami.

Loterijske številke.

Gradec 23 januarja 1897: 83, 65, 14, 75, 6
Dunaj " " " 63, 24, 55, 56, 75

Trgovina

Dragotina Hribarja v Celji

sprejema v naročevanje različne pečate iz kavčuka in mesinga, nadalje vignete za pisma in steklenice, po najnižjih cenah.

Dragotin Hribar

trgovina knjig, papirja, pisalnega in risalnega
orodja; tiskarna in knjigoveznica

priloga gosp. trgovcem in slavemu občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnega papirja za pisarne, pisma, risanje in zavijanje, raznovrstno barvanega svilnatega (za cvetlice), za vezanje knjig itd., zalogo raznih risank in pisank, in posebno še lastno zalogo najboljših zvezkov pod imenom: »Spodnještajerska zaloga risank in pisank«; Hardtmuthovih in drugih svinčnikov in angleških peres po originalnih tovarniških cenah.

Dalje priporoča zavitke za pisma raznih velikosti in barv, peresnike, črnilo, tablice, črtalnike, brisalke, krede, gobice, pušice in škatle za peresnike, torbice, kožice za belečke, trgovske knjige, pečatni vosek itd. po najnižjih cenah.

Posebno lep izbor papirja in zavitkov v mapah in elegantnih škatljah — Najbolje strune za citre, gosli in kitare.

Velik izbor albumov za fotografije in spomence, map za pisma in papirje, tintačkov, okvirje za fotografije, listnice itd.

Šolske in molitvene knjige; prekupcem še poseben popust. Sv. podobice v vseh velikostih po najnižjih cenah. Preskrbi se tudi vsakovrstni tisk na podobice.

v Celji

priloga se p. n. gg. duhovnikom, pisateljem, založnikom in slav. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska po najnovejšem okusu in najelegantnejši obliki v raznovrstnih barvah. Izdeluje knjige, brošure, časopise, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrete, plakate, valila, vožne liste, mrtvaške liste, vizitnice, naslovnice, cenike, imenike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele za urade itd. — Vedno v zalogi so obrazci za posojilnice, sodnije, občine, šole itd.; kakor tudi v več krasnih barvah tiskane diplome za častne občane in častne člane.

V moji knjigoveznici se izvršujejo vsa knjigoveška in galanterijska dela, bodisi priprosta kakor tudi najfinejša priznana trdno in ukusno. Ker je moja knjigoveznica preskrbljena z vsemi potrebnimi stroji najnovejše sestave, vsprejema ter cenó in kar najhitreje izvršuje tudi največja naročila.

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

naznanjam, da imam veliko zalogo finega starega in novega vina, katerega sem kupil naravnost od pridelovalca ter zamorem z njim postreči vzlic izvrstnemu blagu, prav po nizki ceni. — Nadalje naznanjam, da odprem s 15. dnem februarja v „Narodnem domu“ trgovino s špecerijskim blagom, ter se priporočam slavemu občinstvu in častiti duhovščini za mnogoštevilni obisk. Zagotavljam pošteno postrežbo z vedno svežim blagom. — Moja prodajalnica z žitom, sadjem, domačimi pridelki, kakor tudi s špecerijskim blagom pa ostane tudi, kakor dosedaj na Ljubljanski cesti št. 10 (pri „Kroni“).

Svoji k svojim!

Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

(135) 52-31

„Pri dobrem pastirju“!

Dr. A. Prauseis

okrožni in praktični zdravnik
v Celji

ordinuje za zobobolne vsaki dan od 9.—11. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne v Celji

Ringstrasse št. 9.

Plombira se zlatom, srebrom in emailom po ameriškem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev. (10) 24-2

Zaloga vina

Ant. Polley-ja

v Sežani

(južna železnica)

Črno in belo pristno vino po 23 in 28 gl. hektoliter.

(257)

V svrhu varnosti občinstva pred nevednimi ponarejanji nosim od sedaj nadalje to le oblastveno registrirano varstveno znamko.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, na pristneje, najreelneje in najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne bolezni itd. ter je vporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v kateri je vtisnjena moja tvrška Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbi. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce mojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamo, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znakih. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovj: Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko do v ake avstro-ogerske pošne postaje 4 krome, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krome 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju. Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica. (12) 20-1

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Zdravnik vsega zdravilstva

Dr. Emanuel Julius Fridrich

naznanja

da ordinuje vsaki dan

od 1. junuarja 1897 v Žalci v novi hiši gosp. Senica — poprej pošta. (1) 4-4

Izjava.

Odbor akad. tehn. društva „Triglav“ protestuje za slovensko dijaštvo v Gradcu najodločneje proti neosnovanim in podlim napadom na slovenske akademike, priobčenim v „Slovenca“ z dne 17. t. m.

V Gradcu, dne 24. prosinca 1897.

Odbor akad. tehn. društva „Triglav“:
jur. Matevž S. n. ar, cand. jur. Spindler, med. Ž. Lapajne, t. č. predsednik t. č. podpredsednik t. č. tajnik
jur. S. Krmavnar, phil. J. Arnejc, med. Edvard Bretl, t. č. blagajnik t. č. knjižničar t. č. odbor. namestnik.

Svoji k svojim!

Naznanilo in priporočilo!

Podpisani najvljudneje naznanjam prečastiti duhovščini in slavemu občinstvu, da sem na prigovarjanje več gospodov si preskrbel zraven svojega umetnega slikanja tudi pravico in delavce, za slikanje in dekoriranje sob in dvoran, kakor za splošna druga v to stroko spadajoča dela, tako na pr. javne napise, trgovske in obrtniške napise z različnimi podobami, kakor i brez njih!

Preskrbel sem si najfineje vzorce za sobe i. t. d., kakor tudi najfineje barve vse v obilnem številu, tako, da zamorem z vsako, še tako veliko firmo konkurirati.

Priporočam se še nadalje, za blagohotno podporo, tako n. pr. slikanja cerkva bodisi na opresno („all fresco“) slikat kasein ali tempera vse to slikam strogo po cerkvenih zahtevah. Dalje za altarne slike, slike Svete družine, Križeva pota, prozorne zastorje, transparente za cerkvena okna, katera se dajo prati, kakor cerkvene in društvene zastave itd.; povsod naj velja geslo:

Svoji k svojim!

z vsem spoštovanjem se priporočam

Ivan Nep. Gosar,

(14) 5-1 akad. slikar v Celji, „Narodni dom“.

Služba oskrbnika (šafarja)

oddaja se pri podpisnem. Prosilec mora v prvi vrsti vsa dela pri poamerikanjenju vinogradov, kakor reguliti, cepiti itd. popolnoma razumeti. (13) 2-1

Anton Gregorič
v Ptuij.

Novi harmonij

z 6 spremeni in 5 oktav proda po nizki ceni Fr. Kresnik, učitelj v Laškem. (15)

Na prodaj

je hiša s krčmarsko obrtnijo v Vojniku, stoječa tik sejmišča. Hiša je pritlična, trdno zidana, im 4 sobe, obokano lepo klet; pri njej je gospodarsko poslopje in lep vrt. — Na prodaj je tudi lep vinograd v Kostivnici (Rogatec), obsežajoč čez dva orala in zasajen z izvrstno trto. — Več pove Anton Brezovnik v Vojniku pri Celji. (6) 3-3

Molitvene bukvice

priproste, kakor tudi v najfinejih vezih, po vsakoršni ceni pri

Dragotin Hribar-ju v Celji

Posebno opozarjamo pred g. katehete in duhovščino na velik izbor molitvenikov za šolarčke, kakor tudi odrasle.